

"את חוויותיו מתרגם זבאלד לעבודה פואטית, המצופפת צלילים ומראות, משמיעה ומראה, ובתוך כך מוותרת על הסבר והנמקה, אך מתעקשת על אופק הזיכרון המבעית. הרגע המוסיקלי, בניסוח אחר, הוא האופן האותנטי ביותר של עבודת הזיכרון - זו שאינה מתכחשת לאקראיות, לאסוציאטיביות, למעברים ספונטניים, להשהייה והזחה."

(מתוך מומנט מוסיקלי: זבאלד כמאזין, מיכל בן-חורין)

על יצירת המוסיקה - אבשלום אריאל

רצפי צלילים מתוך שיר עממי ידוע, נשלפים מהקשרם המוכר ומשתנים בהתמדה. הרצפים הופכים לפרגמנטים מוזיקליים

אשר עוברים במהלך היצירה תהליכי שינוי כגון הארכה וחזרה מחד, והחסרה, הצפנה וטשטוש מאידך. התהליכים הללו מאפשרים לפרגמנטים להתגלם מרגע לרגע לכדי זרם מוזיקלי המגלה, מסתיר ומאזין למקורותיו המגוחכים, הממכרים ולעיתים אף מאיימים.